

Dr Robert A. Peterson, Teologia właściwa, sesja 10, Podsumowanie Trójcy, Atrybuty Boga, Wprowadzenie i Atrybuty nieprzekazywalne

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego wykład na temat Teologii właściwej lub Boga. To jest sesja 10, Podsumowanie Trójcy, Atrybuty Boga, Wprowadzenie i Atrybuty nieprzekazywalne.

Kontynuujemy nasze studium Teologii właściwej, podsumowując doktrynę Trójcy.

Ojciec, Syn i Duch istnieją w jedności i równości. To jest siódma z naszych siedmiu zasad, które stanowią doktrynę Trójcy. Jest jeden Bóg, Ojciec jest Bogiem, Syn jest Bogiem, Duch Święty jest Bogiem, osoby są nierozłączne, ale rozróżnialne, wzajemnie zamieszkują w sobie, a na koniec samo Pismo bierze nas za rękę i prowadzi ku trynitarnym konkluzjom, gdy mówi, że Ojciec, Syn i Duch istnieją w jedności i równości.

Fragmenty, które łączą trzy osoby trynitarne w jedności i równości, potwierdzają nasze wnioski. Teksty łączące trzy osoby w jedności i równości są liczne, ale wybierzemy z Ewangelii tylko trzech autorów listów Nowego Testamentu i Objawienia. W swoim Wielkim Nakazie Jezus mówi swoim uczniom, aby czynili uczniów ze wszystkich narodów, chrzcząc ich w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego w liczbie pojedynczej, Mateusza 28:19.

Słowo imię jest pojedyncze, ale imiona trzech osób następują po nim, sugerując ich trójkę w jedności. Ponadto chrzest jest wykonywany tylko w imię Boga, co oznacza boskość wszystkich trzech osób. Trzy osoby istnieją jako jeden Bóg, ale są odrębne i nie należy ich mylić.

Paweł przedstawia te trzy osoby jako źródło boskich błogosławieństw w swoim błogosławieństwie: „łaska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boga, i społeczność Ducha Świętego niech będą z wami wszystkimi” 2 Koryntian 13:12. Tylko Bóg obdarza łaską, miłością i społecznością, i to właśnie czynią te trzy osoby. Powinno to być 2 Koryntian 13:14, a nie 12.

Zbawienie jest dziełem samego Boga. Paweł przedstawia dobroć, miłość i miłosierdzie Ojca jako źródło zbawienia, odrodzenie i odnowienie Ducha jako jego zastosowanie, a Chrystusa jako kanał Ducha, Tytus 3, 4 do 6. Muszę to przeczytać. Ale gdy dobroć i dobroć Boga, naszego Ojca, Boga, naszego Zbawiciela, objawiła się, zbawił nas nie ze względu na uczynki sprawiedliwości, które spełniliśmy, ale według własnego miłosierdzia, przez obmycie odrodzenia i odnowienia Ducha Świętego,

którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela , abyśmy, usprawiedliwieni Jego łaską, stali się dziedzicami według nadziei życia wiecznego.

Tytus 3:4 do 6. Osoby te są odrębne i nie mylone ze sobą, a każda odgrywa rolę w zbawieniu. Jan uczy, jak odróżnić Ducha Świętego od fałszywych duchów. 1 Jana 4, 2. Każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga.

1 Jana 4:2. Każdy jest od Boga. Każdy przekazuje Jego prawdę. Ojciec wysłał nauczycieli, którzy świadczą o wcieleniu Jego Syna i są pobudzani przez Ducha Świętego.

Ale każdy duch, który nie wyznaje Jezusa, nie jest od Boga. Werset 3. Duchy i nauczyciele, których one inspirują, którzy zaprzeczają wcieleniu, są od Antychrysta, a nie od Boga Ojca. Po ostrzeżeniu przed fałszywymi nauczycielami Juda radzi swoim czytelnikom w Judzie 20 i 21.

Ale wy, umiłowani przyjaciele, budując siebie w waszej najświętszej wierze, modląc się w Duchu Świętym, zachowajcie siebie w miłości Bożej, oczekując miłosierdzia naszego Pana Jezusa Chrystusa, ku życiu wiecznemu. Judy 20 i 21. Muszą budować Kościół na fundamencie najświętszej wiary, Ewangelii.

Mają się modlić, polegając na Duchu. Wracając do tematów Ojca kochającego i Syna zachowującego ich, od wersetu 1, Juda mówi swoim czytelnikom, aby trwali w miłości Ojca, będąc Mu posłuszni. Mają również oczekiwać miłosierdzia i życia wiecznego od Jezusa, od Chrystusa, w chwili Jego powrotu.

Pismo Święte ponownie rozróżnia trzy osoby, opowiadając o miłości Ojca, modlitwie w Duchu i oczekiwaniu na powrót Chrystusa. Jan modli się w Objawieniu 1:4, aby Bóg udzielił łaski i pokoju „siedmiu kościołom w Azji”, do których pisze Objawienie 1:4. Ale zamiast pisać Bóg, pisze „Ten, który jest, który był i który ma przyjść”.

Siedem Duchów przed Jego tronem i Jezus Chrystus, odnoszący się odpowiednio do Ojca, Ducha i Syna, wersety 4 i 5. Jan rozróżnia trzy osoby i przedstawia je jako udzielające boskich błogosławieństw, tym samym sugerując ich boski status. Podsumowując doktrynę Trójcy, istnieje jeden Bóg, który wiecznie istnieje jako Ojciec, Syn i Duch Święty. Osoby są nierozłączne, ale muszą być rozróżniane.

Tajemniczo, są w sobie. Żyją w sobie, jako trzy osoby w jednej boskiej istocie.

Fakt, że teksty łączące trzy osoby w jedno i równości pochodzą z Ewangelii, trzech różnych autorów listów i Objawienia, przypomina nam o szerokości nowotestamentowego świadectwa o Trójcy. Czasami Pismo Święte łączy wyrażenia wielkości Boga z innymi atrybutami. Poniższe fragmenty robią to, odpowiednio dla Jego suwerenności, wierności i mocy.

Psalm 135: 5 i 6. Bo wiem, że Pan jest wielki. Nasz Pan jest większy niż wszyscy bogowie. Pan czyni wszystko, co zechce, na niebie i na ziemi, w morzach i we wszystkich głębinach.

Nehemiasz 1:5. Pan, Bóg niebios, Bóg wielki i budzący grozę, który dotrzymuje przymierza z tymi, którzy Go miłują i przestrzegają Jego przykazań. Nehemiasz 1-5.

Jeremiasz 10: 6 i 7. Panie, nie ma nikogo takiego jak Ty. Jesteś wielki. Twoje imię jest wielkie w mocy.

Kto nie powinien bać się Ciebie, Królu narodów? Na to zasługujesz. Bo wśród wszystkich mądrych ludzi narodów i wśród wszystkich ich królestw nie ma nikogo takiego jak Ty. Jeremiasz 10:6 i 7. Psalmy chwalą Boga za wielkość Jego imienia, Jego osoby, 8:1, 148:13.

Chwalą Go także za wielkość Jego dzieł. Psalm 145:3-6. Pan jest wielki i wielce chwalony.

Jego wielkość jest niezbadana. Jedno pokolenie będzie opowiadać Twoje dzieła następnemu i będzie obwieszczać Twoje potężne czyny. Będę mówił o Twojej wspaniałości i chwalebnym majestacie i Twoich cudownych dziełach.

Oni będą głosić moc Twoich budzących grozę czynów, a ja będę opowiadał o Twojej wielkości. Psalm 145:3-6. Wielkość Boga prowadzi nas do wielbienia Jego i tylko Jego.

Psalm 86:8-10. 96:3-5. Łukasza 1:46-48.

Sprawia, że boimy się Go. Psalm 96:3-5. Jeremiasz 10:6-7.

Poddać się Jego suwerennej ręce. Psalm 135:5-6. I zaufać wierności Jego przymierzu.

Nehemiasza 1:5. Wielkość Boga inspiruje nas także do składania świadectwa o Nim i o innych. Psalm 145:3-6.

Istnieją trzy główne podziały w doktrynie Boga. Teraz zakończyliśmy pierwszy, którym jest Bóg, Święta Trójca. Celowo umieściliśmy to na pierwszym miejscu, a nie atrybuty Boga, ponieważ atrybuty Boga odnoszą się do osoby Boga, który jest trójjedyny, trójjedyny Bóg.

Atrybuty naszego Boga, wstęp. Po zbadaniu doktryny Trójcy przechodzimy do atrybutów Boga, które są, cytując Millard Erickson *Christian Theology*, przed eksplozją systematycznych książek teologicznych, przez długi czas książka Ericksona była książką. Millard Erickson *Christian Theology*, strona 291.

Oto jak definiuje atrybuty Boga. Cytat, te cechy Boga, które stanowią to, czym On jest, same cechy Jego natury. Zamknij cytat.

Są one wewnętrzne, wieczne, trwałe, obiektywne i nierozłączne. I wyrażają, jaki jest Bóg. Zanim zaczniemy, ostrzeżemy cię i wyjaśnimy.

Po pierwsze, ponieważ Bóg jest nieskończony, nigdy nie zgłębimy głębi Jego charakteru. Nawet jako zmartwychwstali święci na nowej ziemi, nigdy nie przestaniemy się o Nim uczyć. Po drugie, ponieważ Bóg jest wieczny, powinniśmy postrzegać wszystkie Jego atrybuty jako wieczne.

Bóg był, jest i zawsze będzie każdym z tych atrybutów. Ponieważ Jego atrybuty są wieczne, a zatem trwałe, Bóg był, jest i będzie nieskończony, kochający, święty, dobry itd. Po trzecie, ponieważ Bóg jest jeden, powinniśmy wystrzegać się nadmiernego różnicowania Jego atrybutów.

Chociaż Biblia opisuje Boga różnymi przymiotnikami i obrazami, wyjaśnia również, przepraszam, że jest jeden. Jest zjednoczony, niepodzielny na oddzielne części. Tak więc Jego atrybuty mogą być rozróżnialne, ale są również nierozłączne.

Poniżej wymieniamy ponad 20 atrybutów Boga. Ale On nie jest 120. święty, 120. kochający, wierny itd. Bóg jest całkowicie święty, kochający, wierny itd.

Po czwarte, ponieważ Bóg jest osobą, nie powinniśmy skupiać się na samym atrybucie, ale na naszym jedynym Bogu, który jest prawdziwie charakteryzowany przez atrybut. Innymi słowy, nie studiujemy miłości per se, ale Boga, który kocha. Nie studiujemy przede wszystkim suwerenności, ale Boga, który jest suwerenny.

A według Pisma, Bóg, który jest miłością, jest jednocześnie suwerenny. Jego miłość jest suwerenną miłością, a suwerenność jest kochającą suwerennością. Podobnie, Bóg jest wszechmocny i święty.

Więc jeśli bycie wszechmocnym oznacza, że może On zrobić wszystko, co moc może zrobić, Jego świętość przypomina nam, że wszystkie Jego potężne działania są również święte, itd. Polecam również książkę Johna Frame'a, *The Doctrine of God*, i Johna Feinberga, za bardziej filozoficznie zorientowane opracowanie, *No One Like Him, The Doctrine of God*. Feinberg zrobił doktorat na University of Chicago, więc jego materiały są filozoficznie zorientowane i pomaga mi myśleć teologicznie.

Po piąte, ponieważ Bóg objawia Siebie, możemy poznać Go prawdziwie. Możemy poznać Go prawdziwie i szczerze. Bóg łaskawie komunikuje nam, kim On jest, a my możemy poznać Go i Jego atrybuty prawdziwie, nawet jeśli nigdy wyczerpująco.

Charles Hodge zwykł mawiać w starszy sposób: pojmujemy Boga, nie pojmujemy Boga, gdzie pojmowanie mówi o wszechstronnej wiedzy o Bogu. Nasz Bóg jest naprawdę jeden, osobisty, kochający, łaskawy, prawdomówny itd. Oczywiście, są to ludzkie opisy, ludzkie kategorie i ludzkie obrazy.

Jak inaczej Bóg mógłby komunikować się z ludźmi, jeśli nie w ludzkich formach? Bóg używa naszych kultur, form myślowych, słów i obrazów jako analogii, aby objawić nam Siebie i prawdy o Sobie. Możemy być pewni ich ważności, aby prawdziwie komunikować, jaki On jest, ponieważ jest Bogiem i stworzył nas na swój obraz, i wybrał komunikowanie się nam za pomocą słów. Zauważ, że wybrał komunikowanie się nam za pomocą słów.

Pojęcie objawienia propozycjonalnego nie jest sprzeczne z osobistym objawieniem Boga. Po szóste, ponieważ Bóg jest jeden, wszystkie atrybuty charakteryzują wszystkie próby. Ponieważ Bóg jest jeden, wszystkie próby kategoryzowania Jego atrybutów są wadliwe od samego początku.

Przyznajemy to. Dlaczego więc omawiamy te atrybuty jako niekomunikatywne, unikalne i komunikowalne, współdzielone? Z kilku powodów. Jedna długa lista 20 lub więcej głębszych atrybutów bez pewnej organizacji jest dla nas zbyt długa, by ją zsyntetyzować.

Co więcej, chociaż nazywanie atrybutów Boga nieprzekazywalnymi i przekazywalnymi nie jest doskonałe, a kategorie nakładają się na siebie, sama kategoryzacja przypomina nam, jak odnosimy się do Boga. Biblia wielokrotnie podkreśla, że nie jesteśmy jak Bóg. Nieprzekazywalne atrybuty podkreślają to rozróżnienie.

On jest samoistnym Stwórcą. Jesteśmy stworzeniami całkowicie zależnymi od Niego w kwestii istnienia. On jest nieskończony.

Jesteśmy skończeni. On jest wszechobecny. Jesteśmy umiejscowieni przestrzennie. On jest wszechmocny. Mamy ograniczoną siłę. On jest wieczny. Jesteśmy ograniczeni czasem. On jest niezmienny. Jesteśmy zawsze w procesie.

W innych momentach Biblia podkreśla, że mamy odzwierciedlać Boga w naszym charakterze, a przekazywane atrybuty podkreślają to. Jesteśmy stworzeni na obraz Boga, zbawieni przez Chrystusa, prawdziwy obraz Boga, i jesteśmy ukształtowani na Jego obraz. Oznacza to, że Bóg faktycznie przekształca nas w ludzi, którzy Go odzwierciedlają.

Ale jak? Z pewnością nie możemy odzwierciedlać Jego niekomunikalnych atrybutów, ponieważ nigdy nie będziemy samoistni ani nieskończeni. Jednakże dzięki Jego łasce i zjednoczeniu z Chrystusem możemy i odzwierciedlamy Jego komunikowalne atrybuty

w takim stopniu, w jakim mogą to robić odkupione stworzenia. Bóg jest całkowicie suwerenny, a nam powierzono panowanie nad Jego stworzeniem jako szafarzom Boga.

Bóg jest nieskończenie mądry, a my wzrastamy w mądrości. Bóg jest prawdomówny, a my jesteśmy coraz bardziej prawdomówni. Bóg jest wierny, a my powinniśmy być wierni.

Bóg jest kochający, a my kochamy również. I tak dalej. Kategoryzacja atrybutów Boga w ten sposób podkreśla tę ważną prawdę.

Cnoty życia chrześcijańskiego, owoc Ducha, Błogosławieństwa itd. i znaki Kościoła są zasadniczo przekazywalnymi atrybutami Boga. Unikalne atrybuty naszego Boga, te nieprzekazywalne, odnoszą się do tych cech lub cech Boga, które są unikalne dla Boga. Są nieprzekazywalne.

Nie dzieli się nimi ze swoim ludem. Nasz Bóg żyje, tradycyjnie nazywany aseity. Przez życie rozumiemy, że Bóg nie polega na niczym dla swojego istnienia.

A tak przy okazji, nasz Bóg żyje to bardziej biblijny sposób mówienia niż aseity. Nie gardzę tym słowem. Oznacza ono bez przyczyny i poradzimy sobie z tym.

Przez życie rozumiemy, że Bóg nie polega na niczym innym dla swojego istnienia. Nazywa się to również aseity Boga. Bóg jest źródłem swojego własnego bytu, jak sugeruje Jezus, gdy mówi, że Ojciec ma życie w sobie, Jana 5:26.

Stwórca i Pan wszelkiego życia daje życie wszystkim i niczego nie potrzebuje. Ten, który daje każdemu życie i oddech, Dzieje Apostolskie 17:24, 25, nie potrzebuje życia. Obrazy Boga odnoszące się do tego atrybutu obejmują źródło wody żywej, Jeremiasz 2:13.

Nikt nie stworzył Boga, nikt nie dał Mu życia, ponieważ On jest żywym Bogiem, który istniał od zawsze. Izajasz przedstawia babilońskie bożki jako tchórzliwe i niezdolne do uratowania tych, którzy im ufają, Izajasz 46:1 i 2. Prorok kwestionuje logikę kogoś, kto tworzy swojego Boga rękami z drewna. Prorok drwi z tego, co robi.

On rozpala ogień, Izajasz 44:15 do 17. Rozpala ogień i piecze chleb. Nawet czyni z niego boga i oddaje mu cześć.

On czyni z niego bożka i kłania się mu. On spala połowę w ogniu i piecze mięso na tej połowie. On zjada pieczeń i jest zadowolony.

Ostrzega samego siebie i mówi: ach, jest mi ciepło. Widzę ten płomień. Z reszty tworzy boga lub swojego idola.

Kłania się mu, oddaje mu cześć i modli się do niego: „Ratuj mnie, bo Ty jesteś moim Bogiem”.

Ocal mnie, bo jesteś moim Bogiem, Izajasz 44:15 do 17. Biblia ma humor. To rodzaj sarkastycznego humoru.

W przeciwieństwie do martwych bożków, żywy Bóg, cytuję, daje życie wszystkim. Pierwszy List do Tymoteusza 6, 13. Chociaż Bóg nas nie potrzebuje, jest osobisty i nawet zobowiązuje się do swojego ludu poprzez przymierze i domaga się ich wierności.

To nasz wielki przywilej uświadomić sobie naszą całkowitą zależność od żywego Boga, który przyrzekł, że będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. Jeremiasz 31:33. Nasz Bóg jest jedną jednością.

Jest tylko jeden żywy i prawdziwy Bóg i jest jednością. Nie składa się z części i nie powinien być mentalnie podzielony na oddzielne części. Przeczytam jeszcze raz niektóre z trzech wersetów, których użyliśmy, gdy stwierdziliśmy jako nasz pierwszy punkt w doktrynie Trójcy, że Bóg jest jeden.

Pierwszy jest Deuteronomium 6, który został osadzony w słynnym izraelskim Szema. To pierwsze słowo w tym fragmencie. Shema Yisrael, zaczyna się.

Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz go miłował ze wszystkiego, co posiadasz i nauczał tych prawd swoje dzieci. Pan Bóg nasz jest jeden.

Pierwszy Piotr, pierwszy Tymoteusz, przepraszam, dwa i dołącza do ludu, aby modlić się za swoich przywódców. Mówi o Bogu, naszym zbawicielu. Musimy uważać na słowo zbawiciel w listach pasterskich.

Pierwszy i Drugi List do Tymoteusza i Tytusa czasami odnoszą się do ojca, czasami do syna. Kiedykolwiek odnoszą się do syna, używają jego imienia. Ogólny zbawiciel w pastoralnym oznacza Boga Ojca.

Było zamieszanie w tej sprawie, ale tak naprawdę nie powinno go być, ponieważ sam Paul jest w tej kwestii całkiem jasny. I bierze nas za rękę. Podchodzę do tego na chybił trafił.

To Tytus. Tytus 1, mówi, ewangelia, głoszenie, które mi powierzono z rozkazu Boga, naszego Zbawiciela, w wersecie 3. W wersecie 4, kiedy mówi, pisze do Tytusa, mówi, łaska i pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, naszego Zbawiciela. To samo słowo, ale kiedy odnosi się do syna, używa jego imienia.

Chrystus Jezus, Jezus Chrystus, jest jedną z tych odmian. W każdym razie, pierwszy List do Tymoteusza 2 jest dobry. Modlimy się za naszych liderów i jesteśmy mili w oczach Boga, naszego zbawiciela, który pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni w kontekście umowy.

Oznacza to nawet przywódców, nawet bezbożnych przywódców, którzy sprzeciwiają się wierze i dochodzą do poznania prawdy. Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, Bogiem a ludźmi, Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus, który wydał samego siebie na okup za wszystkich, co jest świadectwem złożonym we właściwym czasie. Jeden jest Bóg.

Pierwszy List do Tymoteusza 2:5. I jeden pośrednik, jeden pośrednik między Bogiem a ludźmi, Chrystus Jezus. Tak więc Powtórzonego Prawa 6:4. Pierwszy List do Tymoteusza 2:5. Na koniec Jakub 2. W sarkastycznym komentarzu Jakub krytykuje upór wyznających Żydów, być może wyznających żydowskich chrześcijan, którzy wyznają, pozostają wyznającymi Szema, mówią, że Bóg jest jeden, a mimo to nie wierzą i nie żyją dla Boga tak, jak powinni. Wierzysz, że Bóg jest jeden, Jakub 2:19.

Dobrze ci idzie. Nawet demony wierzą, drżą i trzęsą się. Marcin Luter powiedział, że przynajmniej demony drżą.

James, publiczność, przynajmniej niektórzy z nich nie wydawali się drżeć. Nie wydawali się łączyć wiary z potwierdzającymi czynami, które pokazywały autentyczność ich wyznania wiary. Nasz Bóg jest jeden.

Monoteizm jest podstawą doktryny Boga w obu testamentach. Nasz Bóg jest duchem. Bóg jest osobą, która jest świętą istotą duchową i nie ma ciała, jak my.

Ten atrybut nazywa się duchowością Boga. Jezus mówi Samarytance, cytując: Bóg jest duchem, a ci, którzy go czczą, muszą czcić w duchu i prawdzie. Jana 4:24.

Chociaż Bóg w starym przymierzu objawia swoje imię na Górze Syjon w Izraelu, a nie na Górze Garizim w Samarii, Bóg jest istotą duchową, której nowe przymierze nie jest związane z jednym miejscem geograficznym. Raczej Jego uwielbienie jest w duchu, czyli duchowe, i w prawdzie, czyli oparte na objawieniu samego siebie w Jezusie. Jak rozumiemy fizyczne objawienie Bożej obecności? Mojżeszowi w płonącym krzaku, Wyjścia 3:2 do 6. Izajaszowi w wizji świątyni, Izajasz 6:1 i 4. W ogniu i wietrze w Pięćdziesiątnicę, Dzieje Apostolskie 2:1 do 3. Jak rozumiemy fizyczne objawienie się Boga? Jak dowodzą te przykłady, są to okazje, w których Bóg, niewidzialny duch, objawia się fizycznie, aby wzmocnić swój lud.

Nie wskazują one, że Bóg jest istotą fizyczną bardziej niż wtedy, gdy Pismo mówi o Nim, jakby miał twarz, numer 625, Psalm 34:16, jakby miał oczy i uszy, Psalm 34:15, rękę, Wyjścia 6:1 i tak dalej. Nie wskazują one, że Bóg jest istotą fizyczną bardziej niż

wtedy, gdy Pismo mówi o Nim, jakby miał twarz, oczy i uszy, rękę i tak dalej. Nazywamy to antropomorfizmami, ponieważ mówią o Bogu, jakby był człowiekiem.

A ich obecność w Biblii pokazuje, że Bóg uniżył się, aby dać się nam poznać w sposób, który możemy zrozumieć. Ponieważ Bóg jest duchem, jest niewidzialny, 1 Tymoteusza 1:17, a bałwochwalstwo jest głupotą, 5 Mojżeszowa 4. 1 Tymoteusza 1:17 jest doksologią. Doksologia, 1 Tymoteusza 1:17, Paweł po prostu wybucha.

No i mamy. Królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu Bogu, cześć i chwała na wieki wieków. Amen. Amen. Bóg nie jest tylko królem wieków, jest nieśmiertelny, nie jest człowiekiem, jest niewidzialny.

To jest wniosek z tego, że jest duchem, że jest istotą duchową, istotą duchową. Stary Testament odzwierciedla to, gdy Mojżesz przypomina ludziom Boga, że nie widzieli niczego, żadnego obrazu, gdy Bóg do nich mówił. Powtórzonego Prawa 4:15, w fragmencie zakazującym bałwochwalstwa, Mojżesz pisze: Uważajcie więc bardzo na siebie, ponieważ nie widzieliście żadnej postaci w dniu, w którym Bóg mówił do was na Horebie spośród ognia.

Uważajcie, abyście nie postępowali niegodziwie, czyniąc sobie rzeźbiony wizerunek w kształcie jakiegokolwiek figury, podobizny mężczyzny lub kobiety, podobizny jakiegokolwiek zwierzęcia, które jest na ziemi, podobizny jakiegokolwiek ptaka skrzydlatego, który lata po niebie, podobizny czegokolwiek, co pełza po ziemi, podobizny jakiegokolwiek ryby, która jest w wodzie pod ziemią. Uważajcie, abyście nie podnieśli oczu ku niebu, gdy ujrzycie słońce, księżyc i gwiazdy, cały ich zastęp, i nie dali się zwieść i nie oddawali im pokłonu, i nie służyli im, które Pan, Bóg wasz, przeznaczył wszystkim narodom pod całym niebem. Nie oddawajcie im czci.

Bóg jest duchem. Nie należy Go utożsamiać z żadną częścią swojego stworzenia w sensie oddawania mu czci. Tylko On jest Bogiem, jest jeden i jest duchem.

Ponadto, tylko Bóg jest nieskończony. Przez nieskończony rozumiemy, że Bóg jest nieograniczony w swojej osobie i doskonałościach. Obrazy Boga odnoszące się do jego nieskończoności obejmują wysokiego i wywyższonego, Izajasza 57, 15.

Pisma Święte nauczają, że Bóg jest nieograniczony, szczególnie wspominając o jego mocy i zrozumieniu. Nie jestem pewien, czy rzeczywiście możemy pokazać nieskończoność, ale możemy, możemy pokazać wybujałe wyrażenia, które mówią o całkowitej wielkości Boga, jego całkowitym przekroczeniu ludzkich ograniczeń. Technicznie, filozoficznie nieskończony? Nie sądzę.

Ale czy Bóg jest nieskończony? Tak, i tak Hebrajczycy by to wyrazili. Psalm 147: 5. Psalm 147: 5. Nasz Pan jest wielki, rozległy w mocy. Jego zrozumienie jest nieskończone.

Izajasz 40 i werset 28. Pan jest wiecznym Bogiem, stwórcą całej ziemi. Nigdy nie omdlewa ani nie męczy się.

Jego zrozumienie nie ma granic. Izajasz 40:28. Paweł mówi: Modlę się, aby oczy waszego serca zostały oświecone, abyście wiedzieli, czym jest niezmierzona wielkość mocy Bożej względem nas, którzy wierzymy, według potężnego działania jego siły.

Efezjan 1:18 i 19. Nieskończoność Boga nie jest Jego jedynym atrybutem, ale jest w harmonii z pozostałymi Jego atrybutami. Tak więc, gdy mówimy, że Bóg jest nieskończony, nie mamy na myśli, że może grzeszyć, być bezsilny lub niewierny.

Ponieważ jest święty, wszechmocny i wierny. To znaczy, że musimy starać się trzymać razem wszystkie atrybuty Boga jednocześnie, ponieważ taki jest. Hermann Bavink, 1854-1921, był holenderskim teologiem i czołowym myślicielem w tradycji reformowanej.

Sprzeciwił się powszechnej logice swoich rówieśników, nie tylko rówieśników, ale i starszych. Wszyscy byli w Holandii, powiedzielibyśmy, ewangelikami. Holenderski konserwatywny kościół uczęszczał do konserwatywnych szkół. Powiedział, nie, chcę pójść do dużej szkoły głównego nurtu, dużej szkoły liberalnej i uczyć się od najstynniejszych nauczycieli naszych czasów w Holandii, w Amsterdamie.

Uważaj, to nierozsądne, itd. Z wielkim szacunkiem dla starszych poszedł własną drogą i studiował na uniwersytecie, gdzie zdobył bardzo szerokie wykształcenie. Obawiali się, że straci swoje biblijne korzenie, ale tak się nie stało.

A potem, kiedy pisał, broniąc wiary ewangelicznej i reformowanej, robił to z szerokością i zrozumieniem liberalnej teologii, co było niesamowite. Jest najbardziej znany, napisał wiele rzeczy, w tym podręcznik etyki. Jest najbardziej znany ze swojej Reformed Dogmatics, autorytatywnej czterotomowej systematycznej teologii.

Pamiętam, że miałem profesora Roberta Vannoya, który studiował na Wolnym Uniwersytecie Amsterdamskim w Holandii, mieliśmy systematyczną teologię Charlesa Hodgesa i systematyczną teologię Birkhoffa. Berkhoff był Holendrem-Amerykaninem, a Vannoy powiedziałby, że są dobre i cieszę się z nich, ale Bavink jest lepszy. Bavink jest niezwykły.

On wchodzi w interakcje z liberalizmem na wysokim poziomie, jest całkowicie konserwatywny, jest bardzo, bardzo utalentowany i na szczęście te książki zostały już przetłumaczone. Mamy jednotomowy Bavink i mamy cztery tomy. Nie są łatwe w czytaniu, ale są pobożne, są biblijne, są przestarzałe, ale są bardzo dobre.

Tutaj Bavink pokazuje, w cytacie, który zamierzam przeczytać, że Bóg jest zarówno daleko ponad, transcendentny, jak i bliski, nieuchronny dla swojego stworzenia. Cytat, ten sam Bóg, który w swoim objawieniu ogranicza się, jak gdyby, do pewnych konkretnych miejsc, czasów i osób, jest jednocześnie nieskończenie wywyższony ponad całe królestwo natury i wszelkie stworzenie. Nawet w częściach Pisma Świętego, które podkreślają tę czasową i lokalną manifestację, nie brakuje poczucia Jego wzniosłości, wywyższenia i wszechmocy.

Pan, który przechadza się po ogrodzie, jest stwórcą nieba i ziemi. Bóg, który ukazuje się Jakubowi, sprawuje kontrolę nad przyszłością. Chociaż Bóg Izraela mieszka pośród swego ludu, w domu, który Salomon dla niego zbudował, nie może być nawet objęty niebem.

1 Królów 8:27. Jednym słowem, w całym Starym Testamencie te dwa elementy występują ręką w rękę. Bóg jest z tymi, którzy są konkretnego i pokornego ducha, a mimo to jest tym wysokim i wzniosłym, który zamieszkuje wieczność.

Izajasz 57:15. Co za niesamowity, niesamowity fragment. Nie mogę się powstrzymać, żeby go nie przeczytać.

On nam to po prostu podsumował, ale wow. Izajasz jest jak Rzymianie ze Starego Testamentu. To Himalaje.

Nie chcę zaczynać. Księga Powtórzonego Prawa jest tak duchową księgą, jak tylko jest w Biblii. Studiuję i nauczam Psalmów właśnie teraz.

Wow. Jeśli chcesz zobaczyć, jakim jesteś duchowym pigmejem. W każdym razie, całe słowo Boże jest natchnione i pożyteczne.

Izajasz 57 werset 15. Bo tak mówi Ten, który jest wysoki i wyniosły, który mieszka wiecznie, którego imię jest święte. Mieszkam na wysokości i w świątyni, a także z tym, który jest skruszony i pokorny duchem, aby ożywić ducha pokornych i ożywić serce skruszonych.

Bavink był wielkim człowiekiem, a Pan Bóg bardzo go wykorzystał. I teraz czytelnicy anglojęzyczni mogą skorzystać. Myślę, że może w ciągu ostatnich 10 lat przetłumaczono te tomy.

Chociaż mój wiek to prawdopodobnie 20 lat, tak się dzieje. Nieskończoność Boga charakteryzuje również inne atrybuty.

Jest nieskończenie święty, nieskończenie potężny itd. Wiele przedstawień Boga w Efezjan 2-4. Trwały pewne tłumaczenia dzieł Bavinka.

Tak więc rzeczywiście, jest bliżej 20. Liczne przedstawienia Boga w Liście do Efezjan odnoszą się do nieskończoności lub wielkości doskonałości Boga. Paweł mówi o bogactwie Jego łaski, 1:7, niezmierzonej wielkości Jego mocy dla nas, potężnym działaniu Jego siły, 1:19 Listu do Efezjan, i mówi, że jest daleko ponad wszelkim innym autorytetem, 1:21.

Bóg jest bogaty w miłosierdzie, charakteryzuje się wielką miłością, 2:4, i pokaże nam niezmierzone bogactwo swojej łaski, 2:7. Paweł głosi niepoliczalne bogactwo Chrystusa, 3:8. Kościół pokazuje, cytuję, wieloaspektową mądrość Boga, werset 10.

Nasza siła jest według bogactwa Jego chwały, werset 16. Paweł jest pełen entuzjazmu. Chwyta się słów, by wyrazić wielkość i nieskończoność Boga.

Modlitwa Pawła jest taka, abyśmy byli, abyśmy pojęli, czym jest, cytuję, długość, szerokość, wysokość i głębokość miłości Boga, miłości przewyższającej wiedzę, 18 i 19. Cóż, jak możemy to pojąć? Pojmujemy to częściowo, oczywiście. Rzeczywiście, ten nieskończony i chwalebny Bóg jest w stanie uczynić ponad wszystko, o co prosimy lub myślimy, 3:20.

Następnym razem będziemy kontynuować z niekomunikalnymi atrybutami Boga, kładąc fundament pod komunikowalne atrybuty, które są równie cudowne.

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Teologii Właściwej lub Bogu. To jest sesja 10, Podsumowanie Trójcy, Atrybuty Boga, Wprowadzenie i Niekomunikalne Atrybuty.